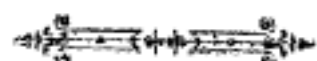

שמותר כמרוטני לגלות קצת אמת, אז חבצה שלהם -- והדרבן יוכיח!

הכל חלוי, כמובן, במאפרמנט של האדם; בן-אבין, למשל, קורא אז רשמי-המסעי שלו ומחייק, "כדור הקלס" מתפקע וחברו יקטן שלח, פסקיילים בסתר; פקידו "המנהל הראשי" מלקקים את אצבעותיהם ממש מדקריקטורה שלו ומצפים בכליון עינים להמשך של הפיליטון הידוע ולעיע הם עושים לו יובל העשרים לנחמו, והפועל-הצעיר כועס ורוקע ברגליו כילד היסחרי, וסופרו נוחן במקום בקרת -- פורנוגרפיה פועיצית...

רבותי, הדרבן השני עומד מאחורי כתלנו; Caveant Consules!

עו מות

וערבות ממשיח בעד חצי הסכום שיחזר לקופת העליה. ואולם, לצערנו, ועד-הצירים יחד עם מחלקת העליה שלו, עדיין אינם מבינים את ערך הרצועה הזאת ורוחים אותה.

הכל מאד שועד-הצירים אינו יכול עדיין להבין את ערך ההצעה הזו ורוחה אותה; בוקרא פיל מישמישו! לע"ע הפועל-הצעיר מבקש לו "עליה" שמנה וסוף ה"תקציבים" לבוא. לא כדאי לריב עם "מלון-יו" ולבוא עמו בטרנויא. אולי סוים ירחם...

* * *

הו, מה שונאים פועלינו את הבקורת! אוחו הפועל-הצעיר שלקח לו במנופולין את הבקרת ואת ההתנפלות על הבנק, על ולפסון, על דמורחיו, על אחוזות העבודה, על ה' ועל משיחו ועל נגדוקה -- אותם הפועלים נכונים לאכלך חייב, את אתת מעין לזעזע קצת, אפילו בפורים, ביום

שופועלים, "האיספניסים" שלנו שלחו מצדם אנשים אל יורש העצר של המטבע" להודיע לו בשמש כי מוכנים הם בכל זמן לקבל ממנו איזה "תקציב" וכי אין חלילה שום מניעה מצדם שישלשל לחוק קפחם אי-אלו "מטבעות" בשביל עבודתם בארץ.

איני יודע מה היו חוצאות רקודיהם מסביב ל"עגל הזהב", ואולם הפיליטון "כבוד לעשירים" שובפועל-הצעיר האחרון מוכיח למדי על חשובת הברון...

* * *

וגם מועד-הצירים אין הפועל-הצעיר מרוצה, כנראה, בזמן האחרון, והוא מתאונן עליו מרה: "הסתדרות הפועלים דורשת כעת מאת ועד הצירים למסר לרשותה אותם התקציבים המוצאים על דעולים העובדים. הסתדרות מוכנה לקבל על עצמה ערבות פיסית בעד כל הסכום

"כאלה", בעונותינו הרבים, מתוך הכנעה ויראת הכבוד...

לא בן דפועלים החדשים שלנו בזכרון יעקב; הם יודעים ביה לעמד על הגבה הדרוש ולא נחפעלו חלילה מפני "עגל הזהב" ולא נתלהבו ככל יתר בני המושבה. אדרבה! כשהגיעה השמועה לשם ע"ד בואו של הברון ג'מס דה רוטשילד אמרו אחדים מהם: הנה ניקול אי שלנו בא! וכשראו שערי-כבוד קלועי פרחים מוכנים לפניה, מצאו אותם ימים לחליה... וכשבא הברון הלכו כמוכן להתאונן לפניו על רע היחס של "בני-בנימין אליהם!

— "כבוד לעשירים!"

אמנם טרנידיה שלמה כלולה בשתי הפלים האלו המעוררות רצון לשבר את הלוחות... ולא טרנידיה בלבד. אלא "טרני-קומידיה", והקומידיה רבותי, מתחילה דוקא משעה

את פני "איש הפספ" בהירד ובאובציות. ובתל אביב? -- לו ראיחם את כל "הטורים" שעשו שם חבורנים ימיש לכבוד "יורש העצר של המטבע" -- סקנדל אמת, אני אומר לכם, שערורית מאין כמותה! קשתות-כבוד נטויות בראש כל חוצות ורחובות תל אביב מוארים חשמל והומים מרב אדם, עסקי ישראל שבא לכבד עשירים מתוך הכנעה ויראת כבוד -- ולמי? לבנו של זה שבנה את "מינסק ומינסק", לברא כרעא דאבו. שנתחבר, לא עליכס, לאלסרד מונד ונסע לארצו של ברנדייס לשם העמולה ועשה שם הפגנה למוכת שפתנו ועוד מיני שערוריות כאלו.

ולא זאת, אלא שנים ועד הצירים בכבודו ובעצמו נכשל כמתחילה ב"כבוד לעשירים" -- זה חיה, כמובן, לסני המעשה בעץ-מותו -- וכל עם ישראל סדן ועד באר שבע, כל "הישוב הרקוב" על ילדיו וקניו, מכבד עשירים

מבעד למסוה*

(שעורים בהסתכלות)

לא, רבותי, זה עובר באמת כל גבול והפועל-הצעיר האיספניס שלנו לא יכל עוד לעבור ב"שחיקה" על המעשה הזה.

שערו בנפשיכם: מורים, החולמים עיד מהפכה בחנוך, עיד ביה-ספר העבודה וביחוד ע"ד המשכרת שלא נפרעה בזמנה, מתקדשים ומחיצבים בראש חלמידיהם, כ"בני בנימין" להכדיל, לקדם (* אכיר תודה ויהי החתום סגה לקוראים אם יכתבו לו עפ"י כחכת המערכת של "דאר היום" על כל מה שקראו או שמעו בעולמנו, חסר שישמש לו מטעמים סקוראים, -- ע ז מ ת.)